

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. Věry Jachurové a Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **HUBERT 2005 s.r.o., v likvidaci, IČO: 26863189**
se sídlem Ostrava, Hrabůvka, Hasičská 52/551
proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17

za účasti: **GS-Global servis, a.s., v likvidaci, IČO: 25849450**
se sídlem Ostrava, Hrabůvka, Hasičská 551/52
zastoupený Mgr. Janem Šarmanem, advokátem
se sídlem Brno, Pekárenská 12

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2016 č.j. 48914/2016-MZE-13338

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta námitka žalobce a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu, Regionálního odboru Olomouc, ze dne 18. 7. 2016 č.j.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

SZIF/20016/0459663 (dále jen „rozhodnutí SZIF“). Rozhodnutím SZIF bylo oznámeno provedení aktualizace evidence půdy týkající se půdních bloků (dílčích půdních bloků) nacházejících se ve čtverci 500-1130, k. ú. Police u Valašského Meziříčí spočívající ve výmazu stávajícího uživatele, a to v řízení, které bylo zahájeno z podnětu vlastníka pozemků společnosti GS-Global servis, a.s., IČO: 25849450, sídlem Hasičská 551/52, Hrabůvka, 700 30 Ostrava.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že z příslušného výpisu z LV č. X vedeného Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Valašské Meziříčí pro katastrální území Police u Valašského Meziříčí vyplývá, že nabývacím titulem ve prospěch společnosti GS - Global servis, a.s., ohledně pozemků dotčených provedenou aktualizací evidence půdy je rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 17. 12. 2012 o výměně vlastnických práv, které bylo vydáno podle § 11 odst. 8 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“). Citované pozemky tvořící předmět nájemních smluv, které žalobce uzavřel dne 31. 3. 2008 s tehdejšími vlastníky pozemků, společností FOXY GROUP s.r.o., a společností KENTER Trading, spol. s r.o. (dále též „nájemní smlouvy“), tak v rozsahu, kterým byly dotčeny provedením komplexních pozemkových úprav, zanikly. K datu právní moci rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv vydaného podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách zanikly též dosavadní nájemní vztahy týkající se pozemků dotčených provedením komplexních pozemkových úprav. Žalovaný poznamenal, že jak vyplývá z jazykového výkladu ustanovení § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách, rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv zakládá diskontinuitu v trvání nájemních vztahů k pozemkům dotčeným komplexní pozemkovou úpravou. Tato diskontinuita koresponduje se smyslem komplexních pozemkových úprav, neboť by bylo proti smyslu právní úpravy pozemkových úprav, aby dosavadnímu vlastníku bylo umožněno zatížit nájemním vztahem pozemek, který má dle schváleného návrhu pozemkových úprav nabýt do vlastnictví jiná osoba. Je tak nepochybné, že dosavadní nájemní vztahy založené na podkladě nájemních smluv uzavřených dosavadním uživatelem před provedením komplexních pozemkových úprav v důsledku rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv zanikly. Na tomto závěru nemění nic ani ta skutečnost, že před provedením komplexních pozemkových úprav došlo k převodu pozemků, jež tvoří předmět nájmu dle nájemních smluv z původních vlastníků, společností FOXY GROUP s.r.o., a KENTER Trading, na společnost GS-Global servis, a.s. Tímto sice společnost GS-Global servis, a.s., vstoupila podle § 680 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, do právního postavení pronajímatele z nájemních smluv, nicméně nájemní vztah založený nájemními smlouvami v důsledku provedení komplexních pozemkových úprav zanikl.
3. Žalobce v žalobě namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí. Tuto nezákonnost spatřoval v tom, že žalovaný rozhodl na základě neúplně zjištěného skutkového stavu a pouze na základě listin předložených žalobcem, nikoli i na základě skutečností vyplývajících ze spisového materiálu a z úřední činnosti SZIF. Uvedl, že dne 27. 12. 2010 byla mezi žalobcem a společností GS-Global servis, a.s., uzavřena smlouva o prodeji podniku. Dodatkem č. 2 ze dne 30. 6. 2011 bylo dohodnuto, že žalobce bude oprávněným uživatelem pozemků v rámci agroenvironmentálního opatření a v roce 2016 budou tato

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

práva a povinnosti převedena na společnost GS-Global servis, a.s. Žalobce se tedy v důsledku tohoto ujednání nadále považoval za oprávněného uživatele. Nic na tom nemohla změnit ani skutečnost, že ze zákona k 1. 10. 2013 zanikly ohledně dotčených pozemků dosavadní nájemní vztahy založené smlouvami. Písemně uzavřené nájemní smlouvy sice k uvedenému datu zanikly, ale společnost GS-Global servis, a.s., věděla a byla s tím srozuměna, že dotčené pozemky nadále užívá žalobce, a to v důsledku ujednání zachyceného v dodatku č. 2 ke smlouvě o prodeji podniku. Žádný právní předpis nestanovuje povinnost uzavřít nájemní smlouvu písemně. Jestliže tedy žalobce i po 1. 10. 2013 nadále užíval dotčené pozemky s vědomím společnosti GS-Global servis, a.s., ve stejném rozsahu a za stejných podmínek jako před tímto datem, pak v jeho prospěch svědčí ústní smlouva o užívání dotčených pozemků. Teprve při naplňování litery dodatku č. 2 žalobcem, tedy iniciování zápisu změny uživatele v rámci agroenvironmentálního opatření, dala společnost GS-Global servis, a.s., podnět k výmazu stávajícího uživatele s tím, že tento nemá žádný právní důvod užívání.

4. Žalobce se dále uchýlil ke spekulaci a vyjádřil domněnku, že ke změně názoru společnosti GS-Global servis, a.s., došlo zřejmě v důsledku civilní žaloby na zaplacení kupní ceny prodaného podniku podané žalobcem.
5. Žalobce tedy až do roku 2016 užíval dotčené pozemky v souladu s právem, když i po ukončení nájemních vztahů založených písemnými nájemními smlouvami žalobce jako uživatele svých pozemků nadále trpěla společnost GS-Global servis, a.s. Uvedené skutečnosti byly SZIF známy i z jeho úřední činnosti. Rovněž žalovaný při svém rozhodování nepřihlédl k těmto skutečnostem a ani se nepokusil, například výzvou žalobci, dokazování v tomto směru doplnit. Nemohl tedy naplnit literu zákona v tom smyslu, aby provedl volné hodnocení důkazů. Celé řízení tak zatížil vadou, která má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že právní titul pro zápis v evidenci půdy žalobce dovodil z dalších nově dodaných nebo alespoň tvrzených právních titulů, aniž by tyto byly součástí spisového materiálu – údajná smlouva o prodeji podniku ze dne 27. 12. 2010, dodatek č. ze dne 30. 6. 2011 a ústně smluvená nájemní smlouva s vlastníkem předmětných pozemků. Nové tvrzení, případně nově dodané důkazy/tituly, které jsou předmětem žaloby, jsou tedy dodány až v rámci podané žaloby, tj. ve fázi po pravomocném rozhodnutí příslušného správního orgánu. Uvedený postup žalobce nelze akceptovat s ohledem na judikaturu soudů [mj. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 30. 4. 2015 č.j. 9 As 264/2014-69]. Opačný výklad by ad absurdum znamenal možnost účastníka řízení doplňovat, resp. předkládat nové důkazy kdykoli bez ohledu na procesní fázi řízení, resp. po právní moci správního rozhodnutí.
7. V replice k vyjádření žalovaného žalobce zdůraznil, že se nedovolává „údajné“ smlouvy o prodeji podniku, když tato smlouva byla (po jejím uzavření) uložena do sbírky listin a taktéž bylo zákonným způsobem oznámeno její uzavření. Zopakoval, že tato skutečnost byla známa i správnímu orgánu. Nejde tedy o uvádění nových doplňujících důkazů, které odporuje koncentraci řízení.
8. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:
10. Podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách v relevantním znění schválený návrh je závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům a pro zpracování obnoveného souboru geodetických informací. Rovněž je závazným podkladem pro rozhodnutí o přechodu vlastnických práv k pozemkům, na nichž se nacházejí společná zařízení. Upřesnění výměr parcel vyplývající ze zaokrouhlení při tvorbě obnoveného souboru geodetických informací není změnou návrhu. Proti rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene vydanému na základě schváleného návrhu se nelze odvolat. Tímto rozhodnutím zanikají dosavadní nájemní vztahy, zatímní bezúplatné užívání a časově omezený nájem (§ 15) k předmětným pozemkům, kterých se rozhodnutí týká. Ustanovení zvláštního právního předpisu se nepoužije.
11. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Žalobce uplatnil jedinou žalobní námitku, v níž tvrdil, že žalovaný rozhodl na základě neúplně zjištěného skutkového stavu, neboť nevycházel ze skutečností, které vyplývaly ze spisového materiálu. Žalovanému měla být ze spisového materiálu a úřední činnosti známa smlouva o prodeji podniku, kterou dne 27. 12. 2010 uzavřel žalobce se společností GS-Global servis, a.s., včetně dodatku č. 2 ze dne 30. 6. 2011, podle něhož měl žalobce být oprávněným uživatelem dotčených pozemků.
13. Soud nejprve považuje vhodné poukázat na smysl vedení evidence využití zemědělské půdy, kterým je podle § 3a odst. 1 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen zákon o zemědělství) vytvoření podkladů pro kontrolu správnosti údajů uvedených v žádosti o dotaci a kontrola plnění podmínek dotace. Za tímto účelem se do předmětné evidence zaznamenávají údaje stanovené v § 3a odst. 5 zákona o zemědělství. Evidence zemědělské půdy podle uživatelských vztahů je tedy určitým záznamem stanovených informací o půdních blocích, slouží ke zjednodušení a urychlení poskytování dotací a kontroly jejich plnění, a to tím, že správní orgán při poskytování dotací vychází z informací, které jsou do této evidence zapsány na základě průkazných dokladů předložených příslušnou osobou. Za situace, kdy evidence zemědělské půdy slouží pro účely poskytování dotací, vede odepření zaevidování pozemku k tomu, že žadateli následně nebude dotace poskytnuta. Rozhodnutí o zařazení do evidence nemá tedy pouze evidenční charakter, rozhodnutím o nezařazení do evidence využití zemědělské půdy je zasahováno do veřejných subjektivních práv žadatele, neboť de facto zásadně předurčuje výsledek rozhodování o poskytnutí dotace (viz rozhodnutí Městského soudu v Praze dne 31. 10. 2016 č.j. 9 A 188/2013-48). Poukázat je též třeba na závěr, který NSS formuloval v rozhodnutí ze dne 19. 7. 2006 č.j. 7 As 26/2005-67: „*ve správním řízení se řeší pouze otázky, které jsou relevantní pro potřeby evidence, aniž by správní úřad jakkoliv řešil, respektive vyřešil soukromoprávní spor mezi podnikateli. Aby v daném případě mohl v rámci své kompetence provést zápis do evidence, musel posoudit, který z podnikatelů tyto užívá a z jakého právního titulu. Vyřešení této otázky*“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

bylo podstatné pro vydání správního rozhodnutí, který z podnikatelů bude v evidenci zapsán, aby správní orgány mohly o návrzích rozhodnout.“

14. Žalobci nelze přisvědčit, že žalovaný měl a mohl mít vědomost o smlouvě o prodeji podniku ze dne 27. 12. 2010 a jejím dodatku ze dne 30. 6. 2011, a že z těchto dokumentů měl učinit závěr o ústně uzavřené smlouvě o užívání dotčených pozemků žalobcem. Zde je nutno připomenout, že v námitkách proti rozhodnutí SZIF žalobce uplatnil pouze tvrzení, že společnost GS-Global servis, a.s., se nestala vlastníkem pozemků v důsledku provedení komplexní pozemkové úpravy, neboť předmětné pozemky nabyla na základě kupních smluv uzavřených se společnostmi FOXY GROUP s.r.o., a KENTER Trading s.r.o., čímž vstoupila na místo dosavadních pronajímatelů. Žalobce existenci smlouvy o prodeji podniku a jejího dodatku nezmínil, resp. v odpovědi na výzvu SZIF k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání předmětných dílů půdních bloků ji ani jako důkazní prostředek neoznačil. Žalobce tak v řízení před správními orgány uplatnil jinou obranu, než představil v žalobě, neboť v žalobě uvedený právní titul pro užívání dotčených pozemků správním orgánům nepředložil a jeho existenci ve správním řízení ani netvrdil. Soud ověřil, že součástí spisového materiálu k dané věci nejsou v žalobě označené listiny. Nebylo přitom povinností správních orgánů zjišťovat, zda se ve sbírce listin vedené u příslušného rejstříkového soudu (případně u jiného subjektu – žalobce neupřesnil, jakou sbírku listin má na mysli) nachází další podklady, které by prokazovaly právní důvod pro užívání dotčených pozemků žalobcem. Povinnost předložit doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy tížila ve smyslu § 3g odst. 2 zákona o zemědělství uživatele dotčeného ohlášením změny učiněné podle odstavce 1 uvedeného ustanovení, tedy žalobce, který byl povinen ve lhůtě stanovené SZIF předložit relevantní doklad o právním titulu užívání dotčených zemědělských pozemků. Žalobce přitom netvrdil, že by mu konkrétní objektivní okolnosti zabránily v tom, aby v žalobě označené důkazy ve správním řízení předložil. V této souvislosti je dále třeba upozornit na to, že i v řízení o námitkách proti oznámení provedení aktualizace evidence půdy podle zákona o zemědělství, resp. v řízení o námitkách proti oznámení provedení aktualizace evidence půdy, je aplikován správní řád, který v odvolacím řízení umožňuje přihlížet jen k těm novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, které účastník nemohl uplatnit dříve (§ 82 odst. 4 správního řádu). Zásada koncentrace řízení v prvním stupni proto vylučuje, aby se soud zabýval důkazy, které žalobce mohl a měl uplatnit ve správním řízení vedeném prvostupňovým orgánem, tj. SZIF. Jak totiž konstatoval NSS v rozsudku NSS ze dne 27. 9. 2007 č.j. 5 As 66/2006-100: „[i] když ve správním soudnictví lze obecně připustit, aby v žalobě proti správnímu rozhodnutí mohly být účinně uplatněny i námitky, které nebyly uplatněny ve správním řízení, nelze takový postup připustit tam, kde zákon umožňuje koncentraci řízení, tedy kde ukládá povinnost účinného uplatnění námitek ještě ve správním řízení. (...) [s]oudní přezkum je koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Vyčerpání právních výtek ve správním řízení před podáním žaloby u soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudu do správního řízení“.
15. Soud uzavírá, že žalovaný nemohl ve vztahu k posouzení skutkového stavu reflektovat obsah listin označených v žalobě, neboť žalobce tyto důkazní prostředky v řízení řádně neuplatnil. Námitka proto důvodná není.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

16. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez nařízení ústního jednání.
17. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.